

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0304/2012

4.10.2012

BETÄNKANDE

om ”Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar”
(2012/2040(INI))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Sampo Terho

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	16
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD	19
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	24

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om ”Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar” (2012/2040(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 26 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 11 januari 2012 med titeln ”Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar” (COM(2011)0941, nedan kallad ”grönboken”),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 januari 2012 med titeln ”Samstämmiga ramar för att öka tilltron till en inre e-marknad för e-handel och nättjänster” (COM(2011)0942),
- med beaktande av det offentliga samråd om grönboken som anordnades av kommissionen från den 11 januari 2012 till den 11 april 2012,
- med beaktande av den konferens om kort-, mobil- och internetbetalningar som anordnades av kommissionen den 4 maj 2012,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009¹,
- med beaktande av informationsdokumentet från mars 2012 om upprätthållande av konkurrens i betalningssektorn som sammanställdes av Europeiska konkurrensnätverkets undergrupp för bankverksamhet och betalningar²,
- med beaktande av Europeiska centralbankens rekommendationer från april 2012 för säkerhet vid internetbetalningar³,
- med beaktande av svaret från Europeiska datatillsynsmannen den 11 april 2012 på kommissionens offentliga samråd om grönboken ”Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar”⁴,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs arbetsdokument av den 22 maj 2012 om grönboken (INT/634),

¹ EUT L 94, 30.3.2012, s. 22.

² http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/information_paper_payments_en.pdf

³ <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/recommendationsforthesecurityofinternetpaymentsen.pdf>

⁴ http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2012/12-04-11_Mobile_Payments_EN.pdf

- med beaktande av kommissionens beslut av den 24 juli 2002 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet i ärende nr Comp/29.373 – Visa International¹,
- med beaktande av kommissionens beslut av den 19 december 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet i ärendena nr Comp/34.579 – MasterCard, Comp/36.518 – EuroCommerce och Comp/38.580 – Företagskort²,
- med beaktande av tribunalens dom av den 24 maj 2012 i målet MasterCard m.fl. mot kommissionen³,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0304/2012), och av följande skäl:
 - A. Den europeiska marknaden för kort-, internet- och mobilbetalningar är för närvarande fortfarande uppsplittrad över nationella gränser och endast ett fåtal stora aktörer kan godtas av näringsidkare och bedriva gränsöverskridande verksamhet.
 - B. Den dominanta ställningen hos två icke-europeiska leverantörer av kortbetalningstjänster kan leda till alltför höga och oberättigade avgifter för både konsumenter och näringsidkare, en situation som deras respektive banker (de så kallade utfärdande och inlösande bankerna) drar fördel av, vilket konstateras av kommissionen i grönboken.
 - C. Utveckling och mer utbredd användning av kort-, internet- och mobilbetalningar kan också bidra till att e-handeln i Europa växer i storlek och i mångfald.
 - D. Andelen internet- och mobilbetalningar och utbudet av olika sådana betalningsformer har stadigt ökat i Europa och i hela världen.
 - E. Till följd av teknisk utveckling kan kortbetalningssystem gradvis ersättas av andra elektroniska och mobila betalningsmedel.
 - F. I grönboken behandlas inte kostnaderna för kontant- eller checkbetalningar och deras samhällseffekter jämförelse med kort-, internet- och mobilbetalningar, vilket förhindrar en jämförande analys av de ekonomiska och välfärdsmissiga kostnaderna för och samhällseffekterna av betalningar med kontanter eller check.
 - G. Den nuvarande affärsmodellen för kortbetalningar tillåter alltför höga multilaterala förmedlingsavgifter som ibland verkar överstiga den verkliga kostnaden för att finansiera systemet och utgör ett stort konkurrenshinder på marknaden för betalningar.

¹ EGT L 318, 22.11.2002, s. 17.

² http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/34579/34579_1889_2.pdf – en sammanfattning av beslutet offentliggjordes i EUT C 264, 6.11.2009, s. 8.

³ Mål T-111/08, *MasterCard m.fl. mot kommissionen*, ännu ej offentliggjort.

- H. Gränsöverskridande inlösen är en möjlighet som i nuläget bara står öppen för ett begränsat antal aktörer. Detta system skulle kunna innebära större valmöjligheter för affärsidkare och därmed öka konkurrensen och minska kostnaderna för konsumenterna.
- I. Tilläggsavgifter för användning av kortbetalning är inte tillåtna i vissa medlemsstater men är vanligt förekommande i vissa andra. Alltför höga tilläggsavgifter har varit till nackdel för konsumenterna eftersom leverantörer av betalningar ofta inte erbjuder alternativ till betalningar med tilläggsavgifter.
- J. Single Euro Payment Area (Sepas) ramverk för kort kräver att kunder ska kunna använda allmänna kort för betalning och kontantuttag i euro inom Sepa-området med samma lätthet och bekvämlighet som i sitt hemland. Det bör inte vara någon skillnad på om de använder sitt eller sina kort i sitt hemland eller någon annanstans inom Sepa. Varken allmänna kortsystem som enbart är avsedda att användas i ett enda land, eller kortsystem som endast är avsedda för gränsöverskridande användning inom Sepa, bör finnas längre.
- K. En lyckad övergång till Sepa kan förväntas driva på utvecklingen av innovativa EU-omfattande betalningsmedel.

De olika betalningsmetoderna

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok och anser att de överväganden och frågor som läggs fram däri är ytterst relevanta och instämmer i de listade målen för att få ökad konkurrens, ökad valfrihet, mer innovation samt ökad betalningssäkerhet och stärkt konsumentförtroende.
2. Europaparlamentet är överens med kommissionen om att det är nödvändigt att urskilja tre olika produktmarknader inom ramen för fyrpartssystemet för kortbetalning. För det första finns det en marknad där de olika kortsystemen konkurrerar om att få finansinstitut att bli deras utfärdande eller inlösande kunder. Därefter kommer en marknad ”i efterföljande led” där de utfärdande bankerna konkurrerar om att ha kortinnehavarna som kunder (”marknaden för utfärdande”). Slutligen finns det en andra marknad ”i efterföljande led” där de inlösande bankerna konkurrerar om att ha näringsidkarna som kunder (”inlösenmarknaden”). Parlamentet anser att man bör öka den fria konkurrensen på alla marknader.
3. Europaparlamentet uppmärksammar betydelsen av marknadsbaserad självreglering i samarbete med alla intressenter, men är medvetet om att självreglering riskerar att inte ge önskade resultat inom acceptabel tid på grund av motstridande intressen. Parlamentet räknar med att kommissionen lägger fram nödvändiga förslag till lagstiftning för att bidra till att säkerställa ett verkligt gemensamt eurobetalningsområde (Sepa) för kort-, internet- och mobilbetalningar, och framhåller i detta avseende betydelsen av den kommande granskningen av direktivet om betaltjänster.
4. Europaparlamentet betonar behovet av en tydlig och heltäckande vision för Sepa för kort-, internet- och mobilbetalningar och av att tillhandahålla sådana riktlinjer och tidsplaner som krävs för att nå det grundläggande målet att eliminera skillnaderna mellan gränsöverskridande och nationella betalningar.

5. Europaparlamentet betonar behovet av att gå mot ett clearing- och avvecklingssystem i realtid, som tekniskt redan är inom räckhåll och används för en del betalningar. Parlamentet understryker att övergången till en realtidsekonomi bör vara ett viktigt mål inom hela Sepa och att ett avancerat realtidssystem mellan banker måste kunna nås inom hela Sepa.
6. Europaparlamentet anser därför att alla nationella system för kort-, mobil- och internetbetalning bör ansluta sig till eller ombilda sig till ett EU-omfattande Sepa-kompatibelt system så att alla kort-, mobil- och internetbetalningar kan accepteras överallt inom Sepa samt att kommissionen bör föreslå en nödvändig period för denna övergång.
7. Europaparlamentet konstaterar att alla terminaler bör kunna acceptera alla kort och uppfylla krav på driftskompatibilitet och därför bör eventuella tekniska hinder på grund av skillnader i funktionalitet och certifieringskrav för terminaler avlägsnas eftersom gemensamma standarder och regler och standardiserade terminalprogram skulle öka konkurrensen.
8. Europaparlamentet anser att en självreglerande strategi för den integrerade europeiska marknaden inte är tillräcklig. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta lagstiftningsåtgärder för att garantera betalningssäkerhet, sund konkurrens, ekonomisk integration, skydd av personuppgifter och transparens för konsumenterna.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att reformera ledningen för Sepa för att se till att beslutsprocessen är demokratisk, transparent och tjäna allmänhetens intresse. Detta kräver att kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB) får en mer aktiv och ledande roll i ledningen av Sepa samt att alla berörda intressenter företräds på ett väl avvägt sätt i Sepas alla beslutsfattande och verkställande organ, vilket garanterar tillräcklig medverkan av slutanvändarna.
10. Europaparlamentet uttrycker sin oro över eventuellt onödigt snäv reglering av marknaderna för internet- och mobilbetalningar i detta skede eftersom dessa betalningsmetoder fortfarande håller på att utvecklas. Parlamentet menar att eventuella regleringsinitiativ inom detta område riskerar att koncentreras alltför starkt på redan existerande betalningsinstrument, vilket kan förhala innovation och snedvrیدا marknaden innan den har utvecklats ordentligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att i ett framtida förslag tillämpa ett lämpligt förhållningssätt till samtliga internet- och mobilbetalningsmetoder, som garanterar ett starkt konsumentskydd, framför allt för sårbara konsumenter.
11. Europaparlamentet påpekar att samtidigt som elektroniska betalningar spelar en allt viktigare roll i Europa och världen återstår det fortfarande allvarliga hinder för en fullständigt och effektivt integrerad, konkurrenskraftig, innovativ, säker, öppen och konsumentvänlig europeisk digital inre marknad med avseende på dessa typer av betalningar.
12. Europaparlamentet konstaterar mot bakgrund av den pågående ekonomiska krisen att det är väsentligt att vidta åtgärder som gynnar den ekonomiska tillväxten, skapar arbetstillfällen och stimulerar konsumtionen. Den digitala marknaden erbjuder en viktig möjlighet att uppnå dessa mål, men för att göra det måste EU vara redo att etablera en

fullständigt digital inre marknad. Det är nödvändigt att å ena sidan få bort de befintliga hindren och å andra sidan att öka konsumenternas förtroende. Parlamentet anser i detta avseende att en gemensam europeisk marknad för kortbetalningar via internet och mobilbetalningar, som möjliggör fri konkurrens och innovation och som är neutral och säker, är grundläggande för att uppnå en verkligt gemensam digital marknad, och skulle i avsevärd utsträckning kunna bidra till att öka konsumenternas förtroende.

13. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av transparenta, säkra och effektiva betalningssystem på den europeiska digitala marknaden är en grundläggande förutsättning för en verkligt digital ekonomi som underlättar den gränsöverskridande elektroniska handeln.
14. Europaparlamentet påpekar att en säker, tillförlitlig och transparent europeisk ram för elektroniska betalningar är avgörande för en digital inre marknad. Parlamentet betonar vikten av informationskampanjer för att konsumenterna ska få kunskap om de alternativ som finns tillgängliga på marknaden och om villkoren och kraven för säkra elektroniska betalningar, och menar att sådana kampanjer bör genomföras på EU-nivå, inte minst för att konsumenterna ska övervinna den oro över denna form av betalningar som många gånger är ogrundad. Parlamentet anser i detta sammanhang att konsumentvänliga kontaktpunkter skulle stärka förtroendet för fjärrbetalningar.
15. Europaparlamentet framhäver i detta sammanhang att åtgärder bör vidtas få ett slut på den diskriminering som ofta drabbar europeiska konsumenter när deras betalningar i gränsöverskridande internettransaktioner avvisas på grund av betalningens ursprung.
16. Europaparlamentet beklagar att de flesta betalningskostnaderna i det rådande läget är icke-transparenta och framhåller att de som inte använder dyra betalningsmetoder ändå täcker sina kostnader. Parlamentet påminner om att varje betalningsmetod har sina kostnader. Kommissionen uppmanas därför att i framtiden även beakta kontanta betalningars och checkbetalningars kostnader, särdrag och samhällseffekter för alla marknadsaktörer och konsumenter, jämfört med andra betalningsmetoder. Parlamentet påminner om att alla européer bör ha tillgång till grundläggande banktjänster. Åtgärder för gemensamma tekniska standarder bör vidtas mot bakgrund av betydelsen, effektiviteten och tillräckligheten vad gäller de standarder som för närvarande finns i Europa.

Standardisering och driftskompatibilitet

17. Europaparlamentet anser att ytterligare arbete med gemensamma tekniska standarder, med fri tillgång som utgångspunkt, skulle kunna förbättra den europeiska ekonomins konkurrenskraft och få den inre marknaden att fungera bättre, men också gynna driftskompatibilitet och medföra säkerhetsmässiga fördelar i form av gemensamma säkerhetsstandarder, vilket skulle gynna såväl konsumenter som affärsidkare.
18. Europaparlamentet konstaterar att de flesta standarder för internet- och mobilbetalningar bör vara desamma som för nuvarande Sepa-betalningar, men nya standarder behövs för säkerhet och identifiering av kunder och för att tillhandahålla nätleveranser mellan banker i realtid. Parlamentet betonar att det inte är tillräckligt att utveckla nya standarder och att ett samordnat genomförande är minst lika viktigt.

19. Europaparlamentet betonar att standardisering inte bör lägga hinder i vägen för konkurrens och innovation utan i stället bör undanröja hinder för att garantera lika villkor för alla parter. Parlamentet rekommenderar därför att standarder bör vara öppna för att möjliggöra innovation och konkurrens på marknaden, eftersom man genom att tillåta en enda eller en sluten standard skulle begränsa marknadsutveckling och innovationer, införa en oproportionerlig restriktion och inte bidra till lika konkurrensvillkor. Parlamentet noterar emellertid kommissionens antitrustutredning av standardiseringsprocessen för betalningar via internet (elektroniska betalningar) som genomförs av Europeiska betalningsrådet (EPC).
20. Europaparlamentet konstaterar att i stort sett alla betalningstransaktioner innehåller samma typ av uppgifter och betonar att det bör finnas säker datakommunikation för all betalning som medger helautomatisk hantering. Parlamentet ser fördelarna med att alla system använder samma meddelandeformat och påminner om att det mest uppenbara valet är det som används för kontoöverföringar och autogiro enligt definitionen i bilagan till Sepas förordning om slutdatum (dvs. ISO XML 20022) och rekommenderar att samma meddelandeformat ska användas i all kommunikation av transaktionsuppgifter från terminal till kund med all relevant information.
21. Med tanke på den snabbt växande men för närvarande omogna marknadsutvecklingsfasen för elektroniska och mobila betalningar betonar Europaparlamentet att ett införande av obligatoriska standarder på dessa viktiga områden för att förbättra den gemensamma digitala marknaden, skulle innebära en risk för negativa effekter på innovation, konkurrens och marknadstillväxt.
22. Europaparlamentet påpekar att enligt kommissionens uppföljningsyttrande efter det offentliga samrådet om grönboken, innebär genomförandet av de utvecklade standarderna ofta en avgörande utmaning. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att införa kontrollmekanismer, till exempel att fastställa slutdatum för övergången.
23. Europaparlamentet konstaterar att avgifter för kontantuttag från uttagsautomater utanför betaltjänstanvändarnas egna bank- och kortsystem ofta är alltför höga i många medlemsstater och bör vara mer kostnadsbaserade inom Sepa.
24. Europaparlamentet betonar att alla krav på standardisering och driftskompatibilitet bör syfta till att förbättra de europeiska betalningssystemens konkurrenskraft, transparens, innovativa natur, betalningssäkerhet och effektivitet, till gagn för alla konsumenter och andra intressenter. Inga standardiseringskrav får medföra hinder genom onödiga skillnader jämfört med världsmarknaden. Gemensamma standarder bör dessutom eftersträvas även på global nivå, i nära samarbete med EU:s viktigaste ekonomiska partner.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera möjligheterna att gynna nytillkomna på kortmarknaden, t.ex. genom att överväga en gemensam betalningsinfrastruktur för alla transaktioner oberoende av kortleverantör.
26. Europaparlamentet konstaterar att åtskillnad mellan betalningsinfrastruktur och betalningssystem skulle kunna öka konkurrensen eftersom mindre aktörer inte skulle stängas ute på grund av tekniska begränsningar. Parlamentet betonar att

betaltjänstleverantörer fritt bör få välja en kombination av tillgängliga utfärdande och inlösande tjänster från betalningssystemen på marknaden och att betalningsinfrastrukturer på ett opartiskt sätt bör behandla transaktioner från olika parallella betalningssystem för liknande instrument.

27. Europaparlamentet betonar att alla åtgärder på detta område alltid måste vidtas med hänsyn tagen till den fria och rättvisa konkurrensen och det fria inträdet på och tillträdet till marknaderna, och att man i samband med åtgärderna bör beakta framtida tekniska innovationer i denna sektor så att systemet ska kunna anpassa sig till framtida utveckling, och att innovation och konkurrenskraft måste gynnas och underlättas på ett konsekvent sätt.

Styrning

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en bättre ledning av Sepa, som täcker organisationsstrukturen för utveckling av de huvudsakliga inslagen i betaltjänster och införandet av de krav som måste uppfyllas, och som gör det möjligt att organisera utvecklingen av tekniska standarder och säkerhetsstandarder separat för att stödja genomförandet av den berörda lagstiftningen. Parlamentet efterlyser en mer balanserad representation av alla intressenter i den vidare utvecklingen av gemensamma tekniska standarder och säkerhetsstandarder för betalningssystem. Kommissionen uppmanas att uppfylla parlamentets tidigare krav på en genomgripande reform av ledningen av Sepa för att säkerställa bättre representation för betalningstjänstanvändare i beslutsprocessen och i arbetet med att fastställa standarder. Dessa parter kan inbegripa – men inte nödvändigtvis begränsas till – Europeiska betalningsrådet (EPC), konsumentorganisationer, handelsorganisationer och större distributionskedjor, Europeiska bankmyndigheten (EBA), kommissionen, experter inom olika områden, betaltjänstleverantörer som inte är banker, leverantörer av mobil-, internet- och kortbetalningstjänster samt mobilnätoperatörer. Dessa intressenter uppmanas att planera sitt arbete enligt en ny ledningsstruktur där Sepa-rådet har en roll. Sepa-rådet bör biträdas av olika tekniska kommittéer eller arbetsgrupper för nätbetalning, m-betalning, kort, kontanter och andra standardiseringsfrågor samt av tillfälliga arbetsgrupper. Parlamentet påminner om kommissionens åtagande, i deklarationen om ledningen av Sepa vid antagandet av förordning (EU) nr 260/2012, att lägga fram ett förslag före slutet av 2012. Parlamentet uppmanar europeiska standardiseringsorgan såsom Europeiska standardiseringskommittén (Cen) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi) att i samarbete med kommissionen inta en mer aktiv roll vid standardiseringen av kortbetalningar.
29. Europaparlamentet noterar i detta sammanhang att Sepa är en hörnsten i skapandet av en integrerad EU-marknad för betalningar, och bör vara en grund för utveckling av en sådan marknad och för att göra den mer innovativ och konkurrenskraftig.
30. Europaparlamentet anser att upprätthållandet av regler om elektronisk betalning ofta är svårt, otillräckligt och varierande inom Europa och att insatserna för att säkerställa ett korrekt och enhetligt upprätthållande av reglerna bör stärkas.
31. Europaparlamentet bekräftar att en självreglerande strategi inte räcker till. Parlamentet anser att kommissionen och Europeiska centralbanken, i samarbete med medlemsstaterna,

bör inta en mer aktiv och ledande roll, och att alla berörda intressenter, särskilt konsumentorganisationer, bör medverka aktivt och rådfrågas i beslutsprocessen.

32. Europaparlamentet menar att antalet företag vars verksamhet faktiskt är beroende av att de kan ta emot kortbetalningar sannolikt kommer att öka. Parlamentet anser att det ligger i allmänhetens intresse att det fastställs objektiva regler som anger de omständigheter och förfaranden enligt vilka kortbetalningsprogram ensidigt kan vägra godkännande.
33. Europaparlamentet anser att det är viktigt att stärka ledningen av Sepa och ge det nya Sepa-rådet en starkare roll samt att detta nya ledningsorgan bör bestå av företrädare för de huvudsakliga berörda intressenterna och etableras på ett sådant sätt att det möjliggör en demokratisk kontroll från kommissionens och andra EU-myndigheters sida. Parlamentet föreslår att det nya Sepa-rådet ska leda arbetet, fastställa tidsfrister och en arbetsplan, besluta om prioriteringarna och i viktiga frågor och sålunda medla i tvister mellan intressenter. Demokratisk kontroll ska garanteras genom kommissionen, med ECB och EBA i framträdande roller.
34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens samråd med intressenter inom ramen för grönboken om ledning av Sepa, enligt skäl 5 i förordning 260/2012, och ser fram emot det förslag som kommissionen har för avsikt att lägga fram i ämnet i slutet av detta år. Parlamentet betonar att den främsta prioriteringen för alla Sepa-intressenter måste vara att förbereda övergången till Sepa enligt bestämmelserna i förordning 260/2012 för att säkra en friktionsfri övergång från användningen av nationella till EU-omfattande betalningssystem.

Gränsöverskridande inlösen

35. Europaparlamentet påpekar att ytterligare standardisering och anpassning av praxis i syfte att övervinna tekniska hinder och nationella krav på avveckling och clearing skulle bidra till att ytterligare främja gränsöverskridande inlösen; ett system som skulle öka konkurrensen och därmed valmöjligheterna för affärsidkare, och som skulle kunna leda till mer kostnadseffektiva betalningsmetoder för kunderna. Parlamentet anser att affärsidkarna borde vara bättre informerade om möjligheterna till gränsöverskridande inlösen.
36. Europaparlamentet uppmanar till aktivt sökande efter lösningar för att ytterligare underlätta gränsöverskridande inlösen, med tanke på fördelarna för den inre marknaden. Parlamentet uttrycker sin oro över befintliga nationella, juridiska och tekniska hinder, såsom vissa licensvillkor, som bör avlägsnas så att en utländsk Sepa-kompatibel inlösande bank inte behandlas annorlunda än en inhemsk inlösande bank i det landet.
37. Europaparlamentet betonar att det inte bör finnas några större skillnader mellan lagstiftning för olika betalkonton, och att betalaren bör kunna göra en internet- eller mobilöverföring av tillgångar till en betalningsmottagare som har sitt konto i ett Sepa-anslutet finansinstitut.
38. Europaparlamentet betonar att alla godkända betaltjänstleverantörer bör ha samma tillträdesrättigheter till clearing- och avvecklingsresurser, om de har lämpliga riskhanteringsförfaranden, uppfyller tekniska minikrav och betraktas som tillräckligt

stabila så att de inte utgör någon risk, dvs. om de är föremål för i grunden samma relevanta krav som banker.

Multilaterala förmedlingsavgifter (MIF)

39. Europaparlamentet påminner om att enligt avgörandet i domstolen i Mastercard-fallet av den 24 maj 2012, kan den multilaterala förmedlingsavgiften (MIF) betraktas som konkurrensbegränsande, och uppmanar kommissionen att föreslå hur hänsyn bör tas till detta avgörande vid regleringen av affärsmodellerna för kort-, mobil- och internetbetalningar.
40. Europaparlamentet noterar att dagens intäkter från MIF i många fall är för höga jämfört med de kostnader som ska täckas. Parlamentet påpekar att det kan finnas ett behov av att jämföra olika betalningsavgifter för att se till att praxis för korssubventionering inte främjar val av ineffektiva instrument, och uppmanar kommissionen att via lagstiftning se till att MIF inte längre snedvrider konkurrensen genom att skapa hinder för nya marknadsaktörer och innovationer. Kommissionen uppmanas att före slutet av 2012 genomföra en konsekvensbedömning av de olika alternativen. Parlamentet betonar att rättslig tydlighet och säkerhet behövs med avseende på MIF.
41. Europaparlamentet noterar att efter en övergångsperiod ska en person som kommer från en annan medlemsstat få sitt Sepa-kompatibla betalningskort accepterat vid varje betalningsterminal inom Sepa, och betalningen ska dirigeras på ett säkert sätt. Parlamentet noterar att detta krav kan innebära att MIF behöver regleras till att minska under ett tröskelvärde, och understryker att detta inte bör leda till att MIF ökar i någon medlemsstat utan snarare minskar och kanske minskas till noll i ett senare skede.
42. Europaparlamentet anser att gränsöverskridande och central inlösen bör förbättras och att alla tekniska eller juridiska hinder bör avlägsnas, eftersom detta skulle bidra till att minska MIF och handelns avgifter.
43. Europaparlamentet anser att MIF bör regleras på EU-nivå, med syftet att garantera enklare tillgång för nya marknadsaktörer till gränsöverskridande inlösen, vilket ger affärsidkarna en verklig möjlighet att välja vilka betalningssystem de vill ansluta sig till. Om det nya förslaget till lagstiftning tillåter avgifter, bör fullständig transparens garanteras vad gäller de element som ligger till grund för deras belopp. Parlamentet påminner om att artikel 5 i förordning (EU) nr 260/2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro, föreskriver att inga MIF per transaktion får tillämpas efter den 1 februari 2017. Parlamentet efterlyser samma strategi för kortbetalningar.
44. Europaparlamentet anser att affärsmodellen för trepartssystem och blandade system kan ge upphov till liknande konkurrensproblem som affärsmodellerna för fyrpartssystem. Parlamentet anser därför att alla kortsystem, antingen de är fyrparts- eller trepartssystem eller blandade system, och alla nya marknadsaktörer ska behandlas lika för att garantera lika villkor och främja konkurrens och transparens för konsumenterna och affärsidkarna.

Co-badging

45. Europaparlamentet konstaterar att co-badging, som berörda betalningssystem frivilligt

inlåtit sig i, skulle kunna vara fördelaktigt för konsumenterna eftersom det skulle leda till färre kort i konsumentens plånbok, och skulle kunna underlätta nationella inhemska systems tillträde till Sepas större marknad, vilket främjar konkurrensen. Parlamentet påpekar emellertid att co-badging inte bör användas för att kringgå inhemska system genom att man föredrar användningen av ett inhemskt märke.

46. Parlamentet betonar att kortkunderna bör ha friheten att välja vilka co-badging-alternativ som ska aktiveras på deras specifika kort, och understryker att affärsidkare bör ha rätt att välja vilka alternativ med flera märken de är villiga att godta, och att kortkunderna i varje enskild betalningssituation bör ha rätt att välja det alternativ med flera märken som de fördrar bland dem som godtas av affärsidkaren. Kommissionen uppmanas att föreslå lösningar som ska uppmuntra co-badging i mer än ett Sepa-kompatibelt system. Parlamentet anser att frågor som till exempel hanteringsförfarandenas kompatibilitet, teknisk driftskompatibilitet och ansvaret för brister i säkerheten bör övervägas noggrant.
47. Europaparlamentet anser att co-badging bör införas tillsammans med lämplig information till konsumenterna, med syftet att skydda dem från risken att bli vilseledda. Parlamentet betonar att det måste vara klart för alla parter vem som ansvarar för skyddet och sekretessen för kortinnehavares och affärsidkares uppgifter och för betalningsinstrumentet med flera märken.

Tilläggsavgifter

48. Europaparlamentet anser att tilläggsavgifter, rabatter och andra styrningsmetoder, så som de vanligtvis tillämpas, ofta är skadliga för betalningstjänsternas slutanvändare. Tilläggsavgifter som endast baseras på det betalningsval som en kund gör riskerar att vara godtyckliga och kan missbrukas för att skaffa extra inkomster snarare än att täcka kostnader. Det framstår som viktigt att förbjuda möjligheten att ta ut alltför höga tilläggsavgifter i förhållande till affärsidkarens avgift för en enskild transaktion, samt att på EU-nivå kontrollera rabatter och liknande metoder för konsumentstyrning. Affärsidkare bör godta ett vanligt betalningsinstrument utan tilläggsavgift (Sepa-kompatibelt betalkort, elektronisk betalning) och eventuella tilläggsavgifter för andra instrument får inte i något fall överstiga de direkta kostnaderna för dessa instrument jämfört med instrumentet som godtas utan tilläggsavgift.
49. Europaparlamentet betonar att det måste krävas ökad transparens och bättre information till konsumenterna om ytterligare kostnader och extraavgifter i samband med användning av olika betalningsmetoder eftersom näringsidkarna normalt inkluderar sina transaktionskostnader i priset på de varor och tjänster de erbjuder. Detta resulterar i att konsumenterna inte informeras korrekt i förväg om den totala kostnaden och att de således betalar mer för sina inköp, vilket är en omständighet som underminerar konsumenternas förtroende.
50. Europaparlamentet konstaterar att tilläggsavgifter som baseras endast på det betalningsval som en kund gör riskerar att vara godtyckliga, kan missbrukas för att skaffa extra inkomster snarare än att täcka kostnader och är på det hela taget inte till fördel för utvecklingen av den inre marknaden eftersom det hämmar konkurrensen och ökar marknadssplittringen och konsumentens förvirring.

51. Europaparlamentet noterar att en begränsning av tilläggsavgifter till den direkta kostnaden för att använda ett visst betalningsinstrument kan vara en möjlighet, liksom ett EU-täckande förbud mot tilläggsavgifter. Kommissionen uppmanas därför att genomföra en konsekvensbedömning avseende ett förbud för möjligheten att ta ut alltför höga tilläggsavgifter i förhållande till affärsidkarens avgift samt avseende ett EU-täckande förbud mot tilläggsavgifter, mot bakgrund av artikel 19 i konsumenträttsdirektivet 2011/83/EU.

Betalningssäkerhet

52. Europaparlamentet betonar att konsumenternas förtroende är avgörande för att fullständigt kunna utveckla potentialen hos elektroniska betalningar, vilket i sin tur kräver en hög säkerhetsnivå för att skydda mot risken för bedrägeri och för att skydda konsumenternas känsliga personuppgifter.

53. Europaparlamentet betonar att konsumentens privatliv bör skyddas i enlighet med europeisk och nationell lagstiftning och att varje part i betalningskedjan endast bör ha tillgång till relevanta uppgifter för sin hantering och resten kopplas förbi krypterade.

54. Europaparlamentet anser att minimikraven på säkerhet för internet-, kort- och mobilbetalningar bör vara samma i alla medlemsstater och att det bör finnas ett gemensamt ledningsorgan som fastställer kraven. Parlamentet noterar att standardiserade säkerhetslösningar skulle förenkla kundinformationen och sålunda det sätt på vilket kunder anpassar sig till säkerhetsarrangemang och det skulle även minska kostnaderna bland betaltjänstleverantörer. Därför föreslår parlamentet att alla betaltjänstleverantörer bör vara tvungna att ha gemensamma minimilösningar för säkerhet, som – medan de får förbättras av betaltjänstleverantörerna – inte får utgöra konkurrenshinder.

55. Europaparlamentet påminner om att eftersom det slutgiltiga ansvaret för säkerhetsåtgärder i samband med olika betalningsmetoder inte kan vila på kunderna, bör de informeras om försiktighetsåtgärder för säkerhet och finansinstituten bör ansvara för bedrägerikostnader, om de inte orsakas av att kunden handlar bedrägligt eller avsiktligt eller med grov vårdslöshet underlåter att uppfylla en eller flera av sina skyldigheter enligt artikel 56 i direktivet om betaltjänster. Därför bör man uppmuntra offentliga informationskampanjer med syftet att öka allmänhetens medvetenhet och kunskap om i synnerhet digital säkerhet. Kommissionen uppmanas att vid utvecklingen av en strategi och instrument för integration av marknaderna för kort-, internet- och mobiltelefonbetalningar, ta hänsyn till Europeiska datatillsynsmannens standarder och rekommendationer om transparens, identifiering av den registeransvarige/registerföraren, proportionalitet och den registrerades rättigheter. Det är viktigt att alla betalningsbedrägerier inom Sepa rapporteras till en central enhet för övervakning, statistik och utvärdering, för att snabbt kunna reagera inför nya säkerhetshot samt att större förändringar bör offentliggöras. Parlamentet uppmanar kommissionen att utöka begreppet inbyggt integritetsskydd utöver autentiseringsmekanismer och säkerhetsgarantier för att säkerställa uppgiftsbegränsning, införa inbyggda skyddsmekanismer, begränsa tillgången till individers uppgifter till vad som är strikt nödvändigt för att tillhandahålla tjänsten samt införa verktyg som gör det lättare för användarna att skydda sina uppgifter.

56. Europaparlamentet anser att säkerheten vid kortbetalningar vid direkt kontakt generellt sett är hög och att den gradvisa övergången från kort med magnetremsa till kort med chip, vilken bör fullbordas snabbt, kommer att förbättra säkerheten ytterligare. Parlamentet uttrycker sin oro över säkerhetsfrågor i samband med andra former av kortbetalningar och över att vissa europeiska EMV-genomföranden nyligen kanske inte är helt konsekventa, och efterlyser ansträngningar för att avhjälpa denna oönskade situation samt påminner om att det även behövs förbättrade lösningar för nätbaserade fjärrkortsbetalningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att samla in oberoende uppgifter om bedrägeri vid nätbetalningar och införliva lämpliga bestämmelser om bedrägeribekämpning i sitt förslag till lagstiftning.
57. Europaparlamentet anser att det medför risker att förse tredje man med uppgifter om saldot på bankkonton. Parlamentet konstaterar att en av riskerna utgörs av att kunderna kanske inte är fullständigt medvetna om vem som har tillgång till deras kontouppgifter, vilken rättslig ram som gäller samt vilken operatör som är ansvarig för de betaltjänster som kunden använder. Parlamentet betonar att dataskyddet inte får äventyras i något skede.
58. Europaparlamentet betonar att utvecklingen på reglerings- och teknikområdet skulle kunna minska dessa säkerhetsrisker, och skulle kunna göra betalningar genom betaltjänstleverantörer som inte är banker lika säkra som betalningar direkt från väl skyddade bankkonton, förutsatt att det finns tillgång till säkra system i praktiken och att legitimiteten i denna tillgång och organisationerna som begär denna tillgång är tydligt definierade.
59. Europaparlamentet stöder därför inte att tredje part får tillgång till en kunds bankkontouppgifter om systemet inte bevisligen är säkert och har testats grundligt. I framtida bestämmelser bör tillgång för tredje part begränsas till binär ("ja-nej") information om saldot på kontot och särskild uppmärksamhet ägnas åt säkerhet, uppgiftsskydd och konsumenträttigheter. Parlamentet anser i synnerhet att det bör fastställas tydligt vilka parter som kan få tillgång till vilka uppgifter på ett icke-diskriminerande sätt och under vilka omständigheter uppgifterna kan lagras samt att dessa bestämmelser måste omfattas av en avtalsrelation mellan de berörda enheterna. Man bör tydligt skilja på tillgång till information om saldot på kontot för en bestämd transaktion och tillgång till kundens kontoinformation i allmänhet när man fastställer ett regelverk för tredje parts tillgång till uppgifter. Parlamentet uppmanar kommissionen att garantera skydd av personuppgifter genom att, efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen, föreslå en tydlig reglering av vilken roll varje aktör spelar vid datainsamling och i vilket syfte, samt en tydlig definition av de aktörer som ansvarar för insamling, behandling och lagring av uppgifter. Parlamentet tillägger att kortanvändare bör ha möjligheten att få tillgång till och ändra sina personuppgifter, även i ett komplext gränsöverskridande sammanhang. Parlamentet anser att dataskyddskrav bör införas i enlighet med principen "inbyggt integritetsskydd" och att företag eller konsumenter inte bör ha ansvaret för att skydda sina uppgifter.
60. Europaparlamentet anser att konsumenternas rätt till ersättning bör stärkas både i händelse av icke-godkända betalningar och utebliven leverans (eller leverans som avviker från vad som utlovats) av varor och tjänster och att effektiva system för gruppåtal och alternativ

tvistlösning utgör nödvändiga redskap för konsumentskyddet, även när det gäller elektroniska betalningar.

61. Europaparlamentet konstaterar att eftersom säkerhetshoten fortsätter att öka har även Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (ETSI) en uppgift att fylla genom att aktivt medverka till att utveckla säkerhetsstandarder.
62. Europaparlamentet noterar att när det gäller betalningssystem där en eller fler deltagare finns i olika medlemsstater, förväntas kommissionen lägga fram klagörande förslag om vilka domstolar eller vilka system för tvistlösning utanför domstol som bör användas. Dessa alternativa organ för tvistlösning ska vara lättillgängliga och enkla att utnyttja för konsumenten.

o

o o

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament.

MOTIVERING

Utbudet av olika betalningsinstrument växer ständigt både i Europa och i omvärlden. Nya sätt att använda mobil- och internetbetalningar verkar visserligen uppstå snabbt och intressera både konsumenter och företag, men till och med kortbetalningsmarknaden är ännu långt ifrån att uppnå sin fulla potential och effektivitet.

Kommissionen har offentliggjort en grönbok om en integrerad europeisk marknad för kort-, internet- och mobilbetalningar där den lyfter fram flera hinder som hindrar den europeiska betalningsmarknaden från att fungera så effektivt och öppet som möjligt. Föredraganden inser också fördelarna med att främja och öka kort-, internet- och mobilbetalningar för att erbjuda konsumenter och företag möjlighet att få tillgång till smidigare, säkrare och snabbare samt mer lättvarierade, flexibla och kostnadseffektiva betalningsmetoder. Mer utbredd användning av de ovannämnda betalningsmetoderna är också viktigt för att e-handeln ska kunna fortsätta att utvecklas snabbt och bidra alltmer till medlemsstaternas BNP.

Marknaderna för kort-, internet- och mobilbetalningar är fortfarande splittrade inom EU. Det finns betydande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller användning av kortbetalningar. Inrättandet av ett gemensamt eurobetalningsområde (Sepa) innebär att banköverföringar underlättas i 32 europeiska länder. Från och med 2014 bör alla deltagande länder dessutom ha genomfört de gemensamma Sepa-standarderna. Föredraganden anser att eftersom Sepa kommer att ta bort klyftan mellan inrikes och gränsöverskridande betalningar bör målet med att integrera kortbetalningsmarknaden vara att göra gränsöverskridande betalningar lika smidiga som betalningar på nationell nivå. Fler gränsöverskridande aktörer på detta område vore välkommet.

I grönboken presenteras flera viktiga faktorer för att förbättra integrationen av betalningar och stimulera betalningssystemens konkurrenskraft. Föredraganden vill i detta skede ägna särskild uppmärksamhet framför allt åt kortbetalningar och åt följande ämnen: standardisering, gränsöverskridande inlösen, multilaterala förmedlingsavgifter, co-badging, tilläggsavgifter och betalningssäkerhet. Marknaden för mobil- och internetbetalningar är emellertid i hög grad i utvecklingsstadiet och bör inte regleras alltför kraftigt, eftersom detta skulle kunna hämma den naturliga utvecklingen och innovationen på detta område.

Föredraganden vill också betona att varje betalningsmetod – även kontanter – har sin kostnad, och att man inte bör bortse från detta när man diskuterar de olika betalningsmetoderna och deras kostnadseffektivitet.

Standardisering

Gemensamma tekniska standarder och säkerhetsstandarder skulle kunna göra det lättare för nya aktörer att komma in i branschen, främja användning av kortbetalningar och göra kortbetalning till ett enklare, säkrare och effektivare alternativ för konsumenterna.

Kommissionen lyfter helt riktigt fram behovet av att utarbeta gemensamma standarder. Föredraganden betonar emellertid att de befintliga nationella och regionala standarderna har en relativt lång livscykel som inte är lätt att förkorta. Kommissionen bör därför vara försiktig i

sina kommande åtgärder för nya integrerade standarder som ska ersätta de befintliga. Gemensamma standarder som utarbetas och genomförs väl skulle inte bara kunna förbättra kortbetalningsmarknadens konkurrenskraft utan också förbättra säkerheten vid betalningar.

Riktlinjen för fortsatt utveckling av gemensamma tekniska standarder och säkerhetsstandarder bör vara att uppnå en gemensam infrastruktur som möjliggör lika villkor och uppmuntrar innovation och konkurrenskraft, men som inte i någon betydande utsträckning begränsar på vilket sätt hela branschen kan förnyas och expandera.

Multilaterala förmedlingsavgifter

Det är oerhört viktigt att inse de möjliga problem som multilaterala förmedlingsavgifter kan orsaka på områdena för konkurrenskraft, insyn, öppenhet och kostnader för såväl affärsidkare som konsumenter.

I så kallade fyrpartskortssystem betalar den inlösande betaltjänstleverantören (dvs. affärsidkarens betaltjänstleverantör) en förmedlingsavgift till den utfärdande betaltjänstleverantören (dvs. kortinnehavarens betaltjänstleverantör) för varje kortbetalningstransaktion. Föredraganden medger att multilaterala förmedlingsavgifter kan vara berättigade i nuläget för att finansiera kortsystemen men anser emellertid att höga och ibland dolda multilaterala förmedlingsavgifter är problematiska när det gäller att skapa en öppen, konkurrenspräglad och insynsvänlig marknad. I nuläget bör det inte införas någon gemensam nivå för multilaterala förmedlingsavgifter – vare sig ett tak eller en skala. Det långsiktiga målet bör emellertid vara att sänka de multilaterala förmedlingsavgifterna. Detta bör emellertid göras med försiktighet för att undvika olika behandling av olika aktörer. Föredraganden stödjer idén om att de multilaterala förmedlingsavgifterna bör närma sig varandra och de nuvarande lägsta nivåerna inom EU men betonar att det inte bör införas en maximinivå för multilaterala förmedlingsavgifter på EU-nivå.

Föredraganden anser att det behövs insyn i betalningssystemen särskilt när det gäller de multilaterala förmedlingsavgifterna och mest av allt mellan affärsidkare och betaltjänstleverantörer. Till skillnad från vad som framförs i grönboken är det tveksamt hur information till kunder om kostnaderna för olika betalningsmetoder skulle påverka kundernas val av betalningsmetod.

Tilläggsavgifter

Tilläggsavgifter är en problematisk fråga eftersom de kan innebära att avgifter som inte grundas på den verkliga kostnaden för den valda betalningsmetoden läggs till vid köp. Föredraganden anser emellertid att det till syvende och sist bör vara medlemsstaternas sak att besluta om de ska välja att tillåta eller förbjuda tilläggsavgifter.

Betalningssäkerhet

Uppmuntran av en mångfald av betalningsinstrument och skapande av nytänkande betalningsmetoder bör inte medföra att säkerheten vid betalningar äventyras. I takt med att utvecklingen av gemensamma tekniska standarder inom t.ex. kortbetalningssystem går framåt bör även de gemensamma säkerhetsstandarderna förbättras.

Att ge andra institut än banker tillgång till kunders bankkontouppgifter bör också undersökas noggrant och inte främjas förrän samma säkerhetsnivå som gäller för bankkontona kan garanteras.

6.9.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över Mot en integrerad europeisk marknad för kort-, internet och mobilbetalningar
(2012/2040(INI))

Föredragande: Sergio Gaetano Cofferati

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet påpekar att samtidigt som elektroniska betalningar spelar en allt viktigare roll i Europa och världen återstår det fortfarande allvarliga hinder för en fullständigt och effektivt integrerad, konkurrenskraftig, innovativ, säker, öppen och konsumentvänlig europeisk digital inre marknad med avseende på dessa typer av betalningar.
2. Europaparlamentet konstaterar mot bakgrund av den pågående ekonomiska krisen att det är väsentligt att vidta åtgärder som gynnar den ekonomiska tillväxten, skapar arbetstillfällen och stimulerar konsumtionen. Den digitala marknaden erbjuder en viktig möjlighet att uppnå dessa mål, men för att göra det måste EU vara redo att etablera en fullständigt digital inre marknad. Det är nödvändigt att å ena sidan få bort de befintliga hindren och å andra sidan att öka konsumenternas förtroende. Parlamentet anser i detta avseende att en gemensam europeisk marknad för kortbetalningar via internet och mobilbetalningar, som möjliggör fri konkurrens och innovation och som är neutral och säker, är grundläggande för att uppnå en verkligt gemensam digital marknad, och skulle i avsevärd utsträckning kunna bidra till att öka konsumenternas förtroende.
3. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av transparenta, säkra och effektiva betalningssystem på den europeiska digitala marknaden är en grundläggande förutsättning för en verkligt digital ekonomi som underlättar den gränsöverskridande elektroniska handeln.

4. Europaparlamentet understryker den viktiga roll som elektroniska betalningar och mobilbetalningar spelar i kampen mot den svarta ekonomin, och särskilt mot skatteundandragande. Parlamentet uppmanar europeiska standardiseringsorgan såsom Europeiska standardiseringskommittén (Cen) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi) att i samarbete med kommissionen inta en mer aktiv roll vid standardiseringen av kortbetalningar.
5. Europaparlamentet noterar i detta sammanhang att det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) är en hörnsten i skapandet av en integrerad europeisk marknad för betalningar, och bör vara en grund som utvecklas och görs mer innovativ och konkurrenskraftig.
6. Europaparlamentet påpekar att en säker, tillförlitlig och transparent europeisk ram för elektroniska betalningar är avgörande för en digital inre marknad. Parlamentet betonar vikten av informationskampanjer för att konsumenterna ska få kunskap om de alternativ som finns tillgängliga på marknaden och om villkoren och kraven för säkra elektroniska betalningar, och menar att sådana kampanjer bör genomföras på europeisk nivå, inte minst för att konsumenterna ska övervinna den oro över denna form av betalningar som många gånger är ogrundad. Parlamentet anser i detta sammanhang att konsumentvänliga kontaktpunkter skulle stärka förtroendet för fjärrbetalningar.
7. Europaparlamentet menar att öppenhet i systemen för elektroniska betalningar, korrekt information till konsumenterna vid varje betalningstransaktion och en direkt och smidig tillgång till information utgör förutsättningar för en välfungerande europeisk marknad för elektroniska betalningar.
8. Europaparlamentet välkomnar bestämmelserna i det nya direktivet om konsumenträttigheter vad gäller tilläggsbetalningar och förbudet mot överavgifter för användning av betalningsmedel, som kommer att bidra till att öka konsumenternas förtroende för handeln via internet. Parlamentet uppmanar ändå kommissionen att fortsätta sina insatser att skapa lika villkor på området kort-, internet- och mobilbetalningar till förmån för såväl konsumenter som företag inom en digital inre marknad.
9. Europaparlamentet framhäver i detta sammanhang att åtgärder bör vidtas få ett slut på den diskriminering som ofta drabbar europeiska konsumenter när deras betalningar i gränsöverskridande internettransaktioner avvisas på grund av betalningens ursprung.
10. Europaparlamentet anser att konsumenternas rätt till ersättning bör stärkas både i händelse av icke-godkända betalningar och utebliven leverans (eller leverans som avviker från vad som utlovats) av varor och tjänster och att effektiva system för gruppptalan och alternativ tvistlösning utgör nödvändiga redskap för konsumentskyddet, även på området elektroniska betalningar.
11. Europaparlamentet betonar att konsumenternas förtroende är avgörande för att möjliggöra den fullständiga utvecklingen av potentialen hos elektroniska betalningar, och en hög säkerhetsnivå måste garanteras för att skydda mot risken för bedrägeri och för att skydda konsumenternas känsliga personuppgifter.
12. Europaparlamentet understryker betydelsen av tydliga regler för konsumentskyddet på

europaisk nivå. Parlamentet anser att det behövs ytterligare standardisering på EU-nivå i form av ett regelverk med säkerhetsnormer och insyn i kostnader för varje typ av elektronisk betalning (även för andra tjänsteleverantörer än banker) och som reglerar alla aktörer och mellanhänder som tillhandahåller betaltjänster, inbegripet näringsidkare (t.ex. förvaring av referenser). Parlamentet anser att man vid fastställandet av standarderna bör beakta de system som har inneburit betydande utveckling på vägen mot säkrare betalningar (t.ex. chip- och pin-system för kort, tvåfaktorsautenticering, elektronisk signatur och internetbetalningar via tjänster för elektroniska betalningar) när det gäller de system som är mer utsatta för bedrägerier (t.ex. där konsumenters känsliga personuppgifter överförs till tredje parter, som vid internetbetalningar genom overlay-betalningstjänster eller magnetremsesystem för kort) och de innovationer som skulle kunna göra processerna säkrare.

13. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska marknaden för kort-, internet- och mobilbetalningar är splittrad både över och inom nationsgränserna. Parlamentet anser att standardiseringen inte bör begränsas till fastställandet av säkerhetsnormer utan även bör inbegripa nödvändiga åtgärder för att säkerställa en mer öppen, transparent, innovativ, konkurrenskraftig och icke-fragmenterad marknad för elektroniska betalningar till fördel för alla konsumenter (t.ex. avseende driftskompatibilitet eller, beträffande mobilbetalningar, flyttbarhet). För att nå detta mål anser parlamentet att co-badging-systemet för betalkort, som banken på begäran ska utfärda till kortinnehavaren, bör beaktas (i sådant fall ska valet mellan de tillgängliga betaltjänstleverantörerna på kortet, och prioriteringen dem emellan, göras av konsumenten), och att de återstående hindren för gränsöverskridande handel bör avskaffas.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera möjligheterna att gynna nytillkomna på kortmarknaden, även genom att exempelvis överväga en gemensam betalningsinfrastruktur för alla transaktioner oberoende av kortleverantör.
15. Europaparlamentet betonar att alla åtgärder på detta område alltid bör vidtas med hänsyn tagen till den fria och rättvisa konkurrensen och det fria inträdet på och tillträdet till marknaderna, och att man i samband med åtgärderna bör beakta framtida tekniska innovationer i denna sektor för att kunna anpassa sig till framtida utveckling, genom att ständigt gynna och möjliggöra innovation och konkurrenskraft.
16. Europaparlamentet anser att alla inhemska och gränsöverskridande multilaterala förmedlingsavgifter bör offentliggöras och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att så sker.
17. Europaparlamentet konstaterar att multilaterala förmedlingsavgifter inom det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) varierar kraftigt och ibland är högre än nödvändigt. Parlamentet anser att dessa avgifter successivt bör harmoniseras inom det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) inom en bestämd tidsfrist, på ett sätt som respekterar de europeiska konkurrensreglerna och främjar transparens på marknaderna, i syfte att undvika oskäliga avgifter för konsumenterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en konsekvensbedömning före slutet av 2012 om införandet av ett tak för inhemska och gränsöverskridande multilaterala förmedlingsavgifter och om att gradvis sänka detta. Samtidigt måste det även finnas mekanismer och garantier för att

se till att kostnaderna inte på andra sätt överförs till konsumenterna igen. Samtidigt försvarar parlamentet ett gradvist förbud mot otillbörliga affärsmetoder gentemot konsumenter, såsom tillämpning av extraavgifter, rabatter, dolda kostnader och styrningsmetoder som begränsar konsumentens förmåga att välja, vilket skulle bana väg för en öppnare europeisk inre marknad för betalningar som är tillgänglig och tillförlitlig för konsumenterna. Parlamentet anser att de nuvarande reglerna om förbud mot tilläggsavgifter och om att alla kort måste godtas bör behållas utan förändring.

18. Europaparlamentet anser att upprätthållandet av regler om elektronisk betalning ofta är svårt, otillräckligt och varierande inom Europa och att insatserna för att säkerställa ett korrekt och enhetligt upprätthållande av reglerna bör stärkas.
19. Europaparlamentet betonar att det måste krävas ökad transparens och bättre information till konsumenterna om ytterligare kostnader och extraavgifter i samband med användning av olika betalningsmetoder eftersom näringsidkarna normalt inkluderar sina transaktionskostnader i priset på de varor och tjänster de erbjuder. Detta resulterar i att konsumenterna inte informeras korrekt i förväg om den totala kostnaden och att de således betalar mer för sina inköp, vilket är en omständighet som underminerar konsumenternas förtroende.
20. Europaparlamentet bekräftar att en självreglerande strategi inte räcker till. Parlamentet anser att kommissionen och Europeiska centralbanken, i samarbete med medlemsstaterna, bör inta en mer aktiv och ledande roll, och att alla berörda intressenter, särskilt konsumentorganisationer, bör medverka aktivt och rådfrågas i beslutsprocessen.
21. Europaparlamentet menar att antalet företag vars verksamhet faktiskt är beroende av att de kan ta emot kortbetalningar sannolikt kommer att öka. Parlamentet anser att det ligger i allmänhetens intresse att det fastställs objektiva regler som anger de omständigheter och förfaranden enligt vilka kortbetalningsprogram ensidigt kan vägra godkännande.
22. Europaparlamentet understryker att andra näringsidkare än banker inte bör ha tillgång till upplysningar om tillgångarna på en kunds bankkonto, förutom en enkel bekräftelse vid transaktionstillfället om att det finns tillräckliga medel för att utföra transaktionen.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.9.2012
Slutomröstning: resultat	+: 27 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Christian Engström, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Sandra Kalniete, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Regina Bastos, Jürgen Creutzmann, María Irigoyen Pérez, Emma McClarkin, Pier Antonio Panzeri, Marc Tarabella, Kyriacos Triantaphyllides, Sabine Verheyen

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	26.9.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 21 - : 0 0 : 22
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Burkhard Balz, Jean-Paul Basset, Udo Bullmann, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Syed Kamall, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Sari Essayah, Robert Goebbels, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Catherine Stihler